

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **H. Y.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2010, čj. OAM-224/ZA-14-ZA14-2010, t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24. 9. 2010 neudělil žalobci žalovaný správní orgán mezinárodní ochranu, a to dle §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Žalobce se domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí, uváděl, že má ukrajinskou národnost i státní příslušnost, avšak již od r. 2000 pobývá na zdejším území. Ukrajinu opustil z důvodu pracovní příležitosti v ČR a žije zde spolu se svojí družkou A. M. v různých azylových zařízeních. Během pobytu na území ČR se jim narodily 3 děti, které však mají v rodných listech uvedeného jako otce manžela matky, paní A. M., V. V.. U Okresního soudu v Rychnově n. Kn. probíhá pod sp. zn. 4 C 40/2009 řízení o

popření otcovství k nejmladší dceři žalobce a paní M., paradoxem je, že dcera žalobce, jejímž právním otcem je stále V. V., nemá ani křestní jméno. Žalobce má zájem tuto situaci vyřešit, což by se mu vystěhováním na Ukrajinu nepodařilo. Další návrh na úpravu poměrů k nezletilým dětem byl podán dne 9. 6. 2010 k Městskému soudu v Brně, je veden pod sp. zn. 32 C 145/2010. Právní situace žalobce je žalostná, má důvodnou obavu, že v případě návratu na Ukrajinu byl přišel o děti i o družku. Otcem dětí by tak zůstal nadále pan V., který však o ně nejeví žádný zájem. Došlo by tak i k nesmírnému zhoršení situace paní M. a jejich dětí. Žalobce míní, že zamítavým rozhodnutím žalovaného došlo k porušení čl. 36 Listiny základních práv a svobod, v tom smyslu, že každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu – pokud však žalobci nebude umožněno legálně pobývat na území ČR, nebude se moci soudní cestou přihlásit k svému otcovství. Zároveň je porušováno i ust. čl. 32 Listiny, dle něhož jsou rodičovství a rodina pod ochranou zákona, zvláštní ochrana dětí a mladistvých je zaručena. Toto ustanovení však žalovaný jednoznačně ignoruje, na rodinnou situace žalobce není brán zřetel, v konečném důsledku tak není zasahováno pouze do práv žalobce, ale i jeho družky a tří společných dětí. Listina totiž dále dává stejná práva dětem narozeným v manželství i mimo něj, v daném případě se jedná o žalobcovy nemanželské děti, kterým je upíráno stejné postavení, jako by měly děti, narozené v manželství, poukazuje v neposlední řadě i na ustanovení, hovořící o tom, že rodiče, kteří pečují o děti, mají právo na pomoc státu. V případě návratu do země původu se navíc žalobce obává politického vedení Ukrajiny, od r. 2002 má problémy s ukrajinskou mafií, přes tyto problémy se žalovaný přenáší pouhými odkazy na Informace MZV ČR. Žalobce žádal o mezinárodní ochranu již v r. 2001, řízení bylo ukončeno v r. 2002 bez vyhovění a od této doby se mu nedaří českým orgánům dokázat, že má nárok na azyl. Navrhuje, aby byl vyslechnut, i jeho družka a soud si vyžádal u výše cit. soudů spisy ve věcech otcovství. Žádal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k dalšímu řízení.

Z písemného vyjádření žalovaného správního orgánu ze dne 3. 1. 2011 vyplývá, že obšírné uvádění rodinných důvodů v žalobě žalovaný nepovažuje za oprávněné námitky proti napadenému rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, odkazuje na obsah správního spisu, zejména vlastní žádost žadatele, použité informace o situaci v zemi původu a žalobcovy výpovědi s tím, že skutečný stav byl zjištěn řádně, případ byl posuzován ve všech souvislostech, byly opatřeny potřebné podklady i objektivní informace pro jeho posouzení. Žalobce podal již dne 17. 3. 2001 v ČR první žádost o udělení azylu, řízení bylo 27. 8. 2002 zastaveno, důvodem odchodu žalobce ze země původu byla zdejší pracovní příležitost a neochota vykonat základní vojenskou službu. V průběhu nynějšího správního řízení bylo objasněno, že důvodem žádosti je dát do pořádku doklady pro sebe a svoji družku a děti, neboť není zapsán v jejich rodných listech jako otec – je zapsán její manžel – toto by na Ukrajině vyřešit nemohl. Od r. 2002 má problémy s mafií, jedná se o Ukrajince, kteří po něm požadují finanční prostředky, z jemu neznámého důvodu. Telefonicky jej kontaktují přibližně každého půl roku a chtějí si domluvit schůzku, proto vždy změní své telefonní číslo a bydliště. V r. 2007 ho potkali na sídlišti, nic se

mu nestalo, protože kolem se pohybovali lidé, kteří ho znali. Naposledy ho kontaktovali v r. 2008, vědí, kde se nachází, ale v pobytových střediscích mu nemohou nic udělat. Prostřednictvím žádosti by chtěl dosáhnout určení otcovství k dětem a ty aby měly jiné občanství, než ukrajinské. Po ukončení prvního azylového řízení zde žalobce pobýval osm let nelegálně, netajil se tím, že si žádostí hodlá legalizovat zdejší pobyt. K tomu žalovaný podotýká, že ve věci úpravy poměrů k nezletilým mohl žalobce začít jednat hned po jejich narození v r. 2006, resp. 2007 a ne až nyní. K osmiletému nelegálnímu pobytu na území ČR pak žalovaný odkazuje na rozhodnutí NSS v Brně čj. 7 Azs 187/2004 ze dne 24. 2. 2005, které pojednává o tom, že mezinárodní ochrana není konstruována jako prostředek k legalizaci pobytu na území ČR či jako možnost zde získat pracovní povolení. Pokud tedy žalobce chce zlegalizovat zdejší pobyt, bude se muset podrobit režimu jiného zákona, a to bez ohledu na „složitost mechanismů“, které tento upravuje. Žalovaný dále uvedl, že o dalších problémech žalobce hovořil v tom smyslu, že by měl ve vlasti s manželem družky a zde s mafií, jedná se o snahu vymoci na něm neurčitý finanční obnos, který odmítl zaplatit, tyto potíže však nijak nesouvisí s taxativními důvody, vymezenými v ust. § 12b) zákona o azylu. Navíc exmanžel družky žalobce kontaktoval naposledy v r. 2007, což o dalším zájmu o jeho osobu nesvědčí. Potíže s mafií spojuje pouze s pobytem na území ČR. Správní orgán poukazuje na skutečnost, že žalobcem doložené materiály – návrh na úpravu poměrů k nezletilým a žádost adresovanou veřejnému ochránci práv – nijak nesouvisí s možností azylově relevantního pronásledování a proto se jimi nezabýval. Neudělení doplňkové ochrany je, dle názoru žalovaného, dostatečně odůvodněno, žalobce odkazuje na zákon o pobytu cizinců a navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Soud ve věci jednal dne 22. 8. 2011, žalobce se k jednání omluvil z důvodu nedobrého zdravotního stavu, byl v únoru hospitalizován s problémy reflexu, přítomna byla jeho právní zástupkyně. Uvedla, že družka žalobce řeší problémy s otcovstvím k dětem, svého bývalého manžela již 10 let neviděla, otcovství žalobce je nepochybné. Žalobce je toho názoru, že pokud se mu na zdejším území narodí dítě, mělo by být získání zdejšího občanství snazší, zástupkyně sděluje, že právní argumentaci příliš neakceptuje. Pověřený pracovník žalovaného setrvává na původním návrhu správního orgánu s tím, že na udělení mezinárodní ochrany nemohou mít naznačené skutečnosti žádný podstatnější vliv. Léčba žalobce je v zemi původu velmi dobře možná, humanitární důvody zde nejsou patrné. Soud jednání odročil za účelem zjištění výsledku namítaných řízení o určení otcovství.

Z dalšího řízení soud zjistil, a to přímo z usnesení Městského soudu v Brně sp. zn. 32 C 145/2010 ze dne 8. 3. 2011, že řízení o návrhu žalobkyně A. M. k popření otcovství bylo zastaveno, a to pro nezaplacení soudního poplatku. Okresní soud v Rychnově n. Kn. soudu dne 18. 5. 2011 sdělil, že ve věci dítěte nar. 22. 2. 2009 na popření otcovství V. V. je nařízeno jednání na termín 20. 10. 2011 s náhradními termíny jednání 30. 11. 2011 a 22. 12. 2011. Soud proto nařídil další jednání ve věci na 30. 1. 2012, 27. 2. 2012, k oběma jednáním se žalobce omluvil, uvedl, že jeho zdravotní stav není dobrý, k omluvě doložil nález Centra

neurologické péče v Rychnově nad Kněžnou ze dne 8. 2. 2012, popisující bolesti hlavy, nauzeu a zvracení. V mezidobí zaslala právní zástupkyně žalobce soudu doklad o ukončení právního zastupování dohodou. Soud žádostem žalobce vyhověl, další žádosti o „prodloužení lhůty ze zdravotních důvodů“, směřující jako omluvu k odročení věci, nařízené na jednání dne 14. 5. 2012 již však soud nevyhověl, neboť nebyla podložena žádným dalším vyjádřením či důkazem. Soud při tomto jednání konstatoval, že žalobce po celou dobu řízení soudu nedoložil žádným způsobem jednání či jeho pokračování probíhající před Okresním soudem v Rychnově n. Kn., ačkoliv soud mu toto uložil prostřednictvím jeho právní zástupkyně při jednání shora.

Ze správního spisu plyne, že současnou žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce podal dne 15. 6. 2010, uvedl, že je státním občanem Ukrajiny, kde žije jeho matka a sedm sourozenců, svobodný, současně s ním žádá o udělení mezinárodní ochrany jeho družka a dvě děti. Na území ČR pobývají dva jeho sourozenci, on zde žije deset let. Je pravoslavného vyznání, nikdy nebyl politicky organizován. Vojenskou službu nevykonával – pobyt v ČR, má SŠ vzdělání, pracoval 10 let jako zedník. Vlast opustil z důvodu pracovní příležitosti v ČR, jiný důvod k opuštění vlasti neměl. O mezinárodní ochranu žádá z důvodu narození dětí v ČR, chce si dát do pořádku své dokumenty. Není zapsán v rodných listech dětí, je tam uvedeno bývalý manžel přítelkyně. Na Ukrajině by toto vyřešit nemohl. ČR je pro něho cílovým státem, chce zde podnikat. Pro případ návratu by se obával mafie i vlády, dnes je prezidentem člověk, který byl v minulosti trestán. Ve správním spisu se nachází návrh matky A. M. na úpravu poměrů nezletilých, adresovaný Městskému soudu v Brně, a to k nezl. A., nar. X, a J., nar. X a dále dcerí, nar. X. Ve spise se nachází několik zdravotních zpráv o refluxní chorobě jícnu žalobce. Propouštěcí zpráva z hospitalizace ze dne 31. 1. – 7. 2. 2011 popisuje provedení operace gastroezofageálního reflexního onemocnění s ezofagitidou, laparoskopickou fundoplikací. Dne 30. 6. 2010 byl s žalobcem proveden pohovor, v jehož průběhu žalobce sdělil, že po absolvování ZŠ nedokončil studium na truhláře v Užhorodu, od r. 1997 pracoval, na studia neměl peníze. Pracoval na hospodářství rodičů, v r. 1999 odjel pracovat na půl roku do ČR, v r. 2000 se sem vrátil a domů již neodjel. Do ČR přijel za účelem podnikání na pozvání od bratra, na Ukrajině se nedalo žít. Také nechtěl jít na vojnu. Od r. 2001 do r. 2002 byl v azylovém řízení, poté zde již pobýval nelegálně. Na Ukrajině mu hrozili, že mu pošlou povolávací rozkaz, ale na vojnu nechtěl, jeden z jeho bratrů se nevrátil. Chce si dát do pořádku doklady, i svých dětí, od r. 2002 má zde problémy s mafií. Neplatil jim peníze, zjistili, kde bydlí, zmlátili ho, jsou to Ukrajinci, neví, proč po něm chtějí peníze. Každého půl roku zavolají, chtějí si domluvit schůzku, on vždy změní číslo telefonu a bydliště. V r. 2007 je potkal na sídlišti, ale byli tam lidé, nic se mu nestalo, mafiáni mu říkají, že si ho najdou na tichém místě. Naposledy ho kontaktovali v r. 2008. Chce, aby děti měly občanství a byl zapsán jako jejich otec, ambasáda s ním nechce komunikovat, neboť je žadatelem o azyl, to bylo v květnu 2010. Prezident Ukrajiny je bývalý kriminálník, tam vědí, že je azylantem a kdyby se vrátili, nepovažovali by je za občany Ukrajiny. Pro Ukrajinu jsou zrádci, nedařilo by se jim tam dobře. Nedostal by nikde práci. Též mu vyhrožuje bývalý manžel družky, že na

něho pošle chlapy, naposledy mu vyhrožoval v r. 2007. Žalobce má asi rok problémy se žaludkem. Správní orgán žalobce seznámil s podkladovými zprávami, které shromáždil za účelem posouzení jeho situace a situace v zemi původu, žalobce uvedl, že není pravdou, že na Ukrajině je práce a dá se tam normálně žít, tak to možná funguje jen v hlavním městě, ale ne na Zakarpatsku, tam by se měl někdo jet podívat, jaká je tam bída. Dne 23. 9. 2010 pak byl žalobce ještě seznámen s další informací MZV ze dne 29. 7. 2009, uvedl že nechce k tomuto nic doplnit, dostal pouze silnější prášky na žaludek, nefunguje mu tam nějaká klapka.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.) a konstatoval, že namítaných pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.).

Zákon o azylu upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.

Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí

v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo

d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem

a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,

b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,

c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo

d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11

Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželu osoby požívající doplňkové ochrany je trvání manželství (partnerství) před udělením doplňkové ochrany cizinci, v případě polygamního manželství, má-li již tato osoba požívající doplňkové ochrany manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem osoby požívající doplňkové ochrany.

Po projednání a přezkoumání věci soud konstatoval, že v příběhu žalobce neshledal žádnou azylově relevantní skutečnost, neboť považuje za zcela nepochybné, že žalobce neopustil zem původu z jiného důvodu než toho, že odešel do České republiky za prací, sám uváděl, že na Zakarpatsku je velká bída a nedá se tam žít. Jiný důvod prakticky neuvedl. Soud proto považuje za zcela nadbytečné, s poukazem na výše cit. právní úpravu ust. § 12, § 13 a § 14, zabývat se podrobněji zdůvodňováním toho, proč uvedený důvod nelze považovat za azylově relevantní, neboť je na první pohled patrné, že není. Žalobce uváděl, že je nucen využít zákona o azylu proto, že si chce dát do pořádku legalizaci zdejšího pobytu a hodlá udělat pořádek ve věci uznání svého otcovství k dětem, které se na zdejším území narodily jeho družce, paní A. M.. V rodných listech byl u některých dětí vyznačen jako otec jejích dětí její manžel (bývalý ?), žalobce je však přesvědčen, že by měly děti mít zdejší státní občanství a tím pádem by i jeho pobyt zde mohl snadněji doznat legalizace. V žalobcem uvedených a označených důvodech však rovněž soud nemůže spatřit ani náznak azylově relevantního důvodu, a to ani v rovině jednotlivých, jím namítaných článků Listiny základních práv a svobod. Nejvyšší správní soud v Brně již opakovaně a bohatě judikoval v tom směru, že azyl, potažmo mezinárodní ochrana, je institutem výjimečným, sloužícím k ochraně cizinců před azylově relevantním pronásledováním či obavami z něho. Další problémy cizince, ať již s určitými často uváděnými formami vydírání, kterému jsou vystavováni ze stran soukromých osob, či další problémy osobního charakteru, lze řešit prostřednictvím zákona o pobytu cizinců na zdejším území. Stejně tomu tak je i v případě žalobce. Sám uvedl, že na území České republiky pobýval po dobu osmi roků nelegálně, je si tedy tohoto stavu dobře vědom. Ač v žalobě uváděl prakticky jako jediný důvod

žádosti o udělení mezinárodní ochrany snahu o časovou možnost vyřízení svého otcovství k nezletilým dětem družky A. M., které se narodily na zdejšímu území, soud musel z úřední povinnosti zjistit stav těchto věcí u jednotlivých soudů České republiky, neboť žalobce po podání žaloby pouze protahoval řízení vcelku nedůvodnými žádostmi, poukazujícími na nedobrý zdravotní stav, důkazně však o pokračování řízení o uznání svého otcovství k citovaným dětem soudu za celou dobu soudního řízení nesdělil ničeho. Soud je tak i v tomto ohledu přesvědčen, s ohledem na uvedenou liknavost žalobce, že uvedený důvod byl zřejmě u žádosti o azyl, a tedy legalizaci zdejšího pobytu žalobce, toliko zástupným.

Ve spise správního orgánu se nacházejí informace, které žalovaný shromáždil za účelem posouzení situace žalobce i situace v zemi jeho původu, tyto jsou konečně citovány na str. 3 – 6 rozhodnutí. Správní orgán na těchto stranách svého rozhodnutí seriózně vyargumentoval, proč nelze v žalobcem uváděných skutečnostech spatřit žádný azylově relevantní důvod pro případné udělení azylu samého podle § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu, s jeho seriózní argumentací se soud ztotožňuje, jak v problematice důvodu, spočívajícího ve vyřízení otcovství žalobce k narozeným dětem p. M., tak jeho problémů s „mafii“, ale i rozboru zdravotního stavu žalobce a možností jeho léčby v zemi původu, včetně příslušných odkazů na jednotlivá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v Brně (2 Azs 137/2005 ze dne 9. 2. 2006, 7 Azs 187/2004 ze dne 24. 2. 2005), tak považuje za řádně odůvodněné i neudělení tzv. doplňkové ochrany, související s možným vycestováním žalobce do země původu, neboť žalobce uvedl, že se obává politického vedení na Ukrajině, má problémy s mafii, tyto však skutečně v průběhu správního řízení vázal pouze ku zdejšímu území a obecné vyjádření o obavách z politického vedení na Ukrajině zcela jistě nemůže vést žalovaného k tomu, aby shledal některý z výše uvedených důvodů ust. § 14a) zákona o azylu. Za výše zjištěného a popsání stavu věci tedy dospěl soud k jednoznačnému závěru o nedůvodnosti žalobcovy žaloby a jako takovou ji též zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný, ostatně žádné náklady řízení nevyčísлил, žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem

lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 14. května 2012

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně